

ममयद्युचितं विदर्भजा-
ननरीराजनवर्द्धमानकम् ॥”

रुक्मिणी च ॥

विदर्भराजः, पुं, (विदर्भानां राजा । “राजाहः-
सखिभ्यश्च ॥” इति टच् ।) विदर्भदेशाधि-
पतिः । तस्य नामान्तरं भीमराजः । यथा,—
“अरोपतमोऽपि भ्रष्टं न स प्रभु-
विदर्भराजं तनयामथाचत ।
अजन्तयस्य प्रभे च मानिनो वरं
अजन्ति न खेकमयाचितव्रतम् ॥
इति पूर्वनेवधे १ । ५० ॥

विदर्भसुभूः, स्त्री, (विदर्भस्य सुभू रमणी) दम्-
यन्ती । यथा,—

“विदर्भसुभूस्तनुज्जतामये
घटानिवापश्रद्धं तपस्ततः ।
प्रजानि धूमस्य घयानघोसुखान्
स दाडिमे दोहदधूपिनि हुमे ॥”
इति पूर्वनेवधे १ सर्गः ॥

विदर्भाधिपतिः, पुं, (विदर्भायामधिपतिः ।)
कुञ्जिनपतिः । स च भीष्मकराजः रुक्मिणी-
पिता च । यथा,—

“तं ये विदर्भाधिपतिः समभ्येत्ताभिवाद्य च ।
निवेशयामास सुदा कलिताम्निवेशने ॥”
इति श्रीभागवततीयदशमस्कन्धे ५३ अध्यायः ॥

विदलं, स्त्री, (विचङ्कितं दलं यस्य ।) द्विधाकृत-
कलायादि । दालि इति भाषा । खण्डिरेव-
यवः । दाडिमककः । वंशदिहृतपत्राचविशेषः ।
इति जौबलिङ्गसंघे अमरभरतौ ॥

विदलः, पुं, (विचङ्कितानि दलानि यस्य ।) रक्त-
कासनः । इति शब्दरत्नावली ॥ पिष्टकः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

विदला, स्त्री, (विचङ्कितानि दलानि यस्याः ।)
चिद्वत् । इति राजनिर्घण्टः ॥ पत्रमृत्वा । यथा,
“विशीर्षा विदला हस्ता वक्रा खूना द्विधा-
लता ।
ह्रमिदहा च दीर्घा च समिधो जैव कारयेत् ॥”
इति तन्त्रम् ॥

विदा, स्त्री, (विद् ज्ञाने + “विद्भिदादिभ्योऽङ्”
३ । ३ । १०४ । इत्थङ् । टाप् ।) ज्ञानम् ।
बुद्धिः । इति मेदिनी । दे, १४ ॥

विदायः, पुं, (विगतो दायः साक्षात्करणादिरूप-
ण्यं येन ।) गमनाद्युक्तिः । यथा,—
“अयं वा चम्पकवनं गच्छ वा तिष्ठ सुन्दरि ।।
अयं गृहं च यास्यामि विशिष्टं कार्यमस्मि मे ।
विदायं देहि संप्रीत्या अयं मे प्राणवक्त्रमे ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते जम्बवर्षे श्रीराराधं प्रति श्रीकृष्ण-
वाक्यम् ॥

विदारः, पुं, (वि + दृ + घञ् ।) जलोच्छ्वासः ।
विदारणम् । इति मेदिनी । दे, ११६ ॥ बुद्धम् ।
इति हेमचन्द्रः ॥

विदारकं, स्त्री, (विह्वयातीति । वि + दृ + क्तञ् ।)
वज्रदारम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

विदारकः, पुं, (विह्वयाति जलथानादीनि । वि
+ दृ + क्तञ् ।) जलमथ्यस्थिततरुशिलादिः ।
तत्पर्यायः । क्रूपकः २ । इत्यमरः ॥ जलवन्धकः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ शुष्कनद्यादौ जलाव-
स्थानार्थं गर्तः । इति सर्वधरः ॥ अतएव क्रूपा
इव क्रूपकाः । कुनसितास्य क्रूपा इति वा ।
विदारयन्तीति विदारकाः । जलान्तर्गतस्तार-
शिलादयोऽद्यानाहोकादिविदारकाः क्रूपकाः ।
इति सायणः । बहुत्वमतन्त्रम् । इति भरतः ॥

विदारणं, स्त्री, (वि + दृ + क्तिच् + भावे ल्युट् ।)
विह्वलः । भेदः । इति मेदिनी । खे, १०७ ॥
(यथा, हरिवंशे । ६५ । ७६ ।

“आयुधावाभिरचैव वपुषो वैष्णवस्य च ।
जन्म्याश्च तेजसश्चैव यूहानाश्च विदारणम् ॥”
मारणम् । इति शब्दरत्नावली ॥

विदारणः, पुं स्त्री, (विदार्यन्ते प्रचवोऽस्मिन्निति ।
वि + दृ + क्तिच् + क्तञ् ।) बुद्धम् । इति
मेदिनी । खे, १०७ ॥ (विदारयतीति । वि + दृ
+ क्तिच् + क्तञ् ।) विदारके, चि । यथा, मार्क-
ण्डेये । २० । २ ।

“तस्यात्मनो महावीर्यो बभूवारिविदारणः ॥”
विदारणः, पुं, (विदार्यन्तेऽसौ इति । वि + दृ +
क्तिच् + कर्त्तव्यि ल्युट् ।) कर्त्तिकारदण्डः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

विदारिका, स्त्री, (वि + दृ + क्तिच् + क्तञ् । टापि
अत इत्वम् ।) शालपर्णी । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, दृष्टवर्त्तहितायाम् । ७६ । ५ ।

“विदारिकाया खरसेन चूर्णं
सुहुर्मुहुर्भावितशोषितम् ।
श्रुतेन दुग्धेन सशर्करेण
पिबेत् स यस्य प्रमदाः प्रभूताः ॥”

विदारिणी, स्त्री, (विह्वयातीति । वि + दृ + क्तिञ् ।
ढीप् ।) काष्ठी । इति राजनिर्घण्टः ॥
(विदारणकर्त्री । यथा, कथासरित्सागरे ।
५३ । १७१ ।

“एकान्तं शिवे दुर्गे नारायणं सरस्वति ।
भद्रकाली महालक्ष्मि विह्वे सखिविदारिणि ॥”

विदारी, स्त्री, (विदारयतीति । वि + दृ + क्तिच् +
अच् । गौरादित्वात् ङीप् ।) शालपर्णी । इति
मेदिनी । भूमिकुण्डलाः । तत्पर्यायः । चौर-
शुद्धा २ द्युगन्धा ३ क्रौडी ४ । इत्यमरः ॥
विदारिका ५ खाडुकन्दा ६ शिता ७ शुद्धा ८
श्रुगालिका ९ वृष्यकन्दा १० विडाली ११
वृष्यवहिका १२ भूजुग्यास्त्री १३ खाडुकता १४
गजेष्ठा १५ वारिवहभा १६ गन्धपला १७ ।
अस्या गुणाः । मधुरत्वम् । शीतत्वम् । गुरु-
त्वम् । क्षिप्तत्वम् । असपित्तनाशित्वम् । कफ-
कारित्वम् । पुष्टिवलवीर्यविवर्द्धनत्वम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥ विदारी वातपित्तघ्नी वृष्या
वत्या रसायनी इति राजवल्लभः ॥ ३ ॥

अष्टादश-प्रकारकच्छरीरोगान्तर्गत-रोगविशेषः ।
यथा, अथ विदारीमाह ।

“सदाहृतोदं श्वयं सुताम्न-
मन्तर्गणे प्रीतिविशीर्षांसांशम् ।

पित्तेन विद्याहृदने विदारीं
पार्श्वं विशेषात्सुतु येन श्रिते ॥”

स पुरुषो येन पार्श्वेन विशेषाद्वाहृत्स्नेन श्रिते
तस्मिन् पार्श्वे वा विदारी भवति इत्यर्थः । इति
भावप्रकाशः ॥ अस्याश्चिकित्सादि रोहिणी-
शब्दे द्रष्टव्यम् ॥

विदारी, [नृ] चि, विदारणकर्त्ता । विपूर्वदृघातोः
कर्त्तरि चिन्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

विदारीगन्धा, स्त्री, (विदार्या भूमिकुण्डलाख्येन
गन्धो यस्याः ।) शालपर्णी । इत्यमरः ॥

विदारः, पुं, क्रकचपादः । ककलासः । इति
हारावली । २१८ ॥

विदाहि, [नृ] स्त्री, (विदहतीति । वि + दह +
णिनिः ।) दाहजनकद्रव्यम् । अस्य गुणौ ।
पित्तवृद्धिकारित्वे । इति राजवल्लभः ॥ (दाह-
जनकमान्ने, चि । यथा, गीतायाम् । १७ । ६ ।

“कदम्बलवयात्युष्णतीक्ष्णरूचविदाहिनः ।
आहारा राजस्येष्टा दुःखशोकामयप्रदाः ॥”

विदिक, [श्र] स्त्री, (दिग्भ्यां विगता ।) दिशी-
मंथम् । अग्निर्हृतिवायीशानकीञ्चतुष्टयम् ।
तत्पर्यायः । अपदिशम् २ । इत्यमरः ॥
प्रदिक ३ । इति जटाधरः ॥ विदिशम् ४ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ कोणः ५ । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (यथा, भागवते । ४ । १७ । १६ ।

“वा दिशी विदिशी देवी रोहिणी चान्तरं तयोः ।
धावन्ती तत्र तत्रेण ददशांशुदताशुधम् ॥”
विदिकचङ्गः, पुं, हरिद्राङ्गपत्री । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

विदितं, चि, (विद् + क्तः ।) अवगतम् । इत्य-
मरः ॥ (यथा, महाभारते । ७ । २८ । २२ ।
“सवायः सधनुश्चाहं ससुरासुरमानुषान् ।
शक्तो लोकानिमान् जेतुं तच्चापि विदितं
तव ॥”)

अर्थितम् । इति मेदिनी । ते, १०६ । उपगमः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

विदितः, पुं, (विदितं ज्ञानमस्याकीति । अर्थ-
आदित्वात् अच् ।) कविः । इति जटाधरः ॥
(ज्ञानाश्रये, चि । यथा, किराते । १ । १ ।

“अथः कुख्यामधिपस्य पालनीं
प्रजासु वृत्तिं यमयुक्तं वेदितुम् ।
सर्वलिङ्गी विदितः समाथयी
यधिशिरं ह्ये तवने वनेचरः ॥”

विदिधः, पुं, पण्डितः । योगी । इति शब्दरत्ना-
वली । हस्ताचरमेदिनी च ॥ सुद्राङ्कितमेदिन्यां
सिमन्त्रे च विदध इति पाठः ॥

विदीर्णः, चि, (वि + दृ + क्तः ।) कृतविदारणः ।
चेरा इति भाषा । यथा,—

पितर ऊचुः ।

“आहानि जौर्धवमुजे प्रसभं तनजे-
दंतानि तीर्थसमयेऽप्यपिपत्तिसाम् ॥